

SÁMSON Dorottya

VIGYÁZZÁLLÁS! KÖNYVAJÁNLÓ

Sajnos manapság bármelyikünkkel előfordulhat, hogy elveszítjük az állásunkat. Ha évekig, évtizedekig egy helyen dolgoztunk, nagyon elveszettek érezhetjük magunkat álláskeresőként. Feltesszük magunknak a kérdést: hogyan keressék állást? Milyen munka való nekem? Miként pályázak álmaim munkaadójához? Milyen önéletrajzot küldjek? És mi az a kísérőlevél? Mi vár rám az állásinterjún, és hogyan hozzam a legjobb formámat, ha elérkezik a nagy nap? Honnan tudhatom, mit vár el tőlem a munkaadó? És mi lesz velem, ha megkapom a munkát? Hogyan illeszkedjek be? A hasznos válaszokat és praktikus tanácsokat Sámson Dorottya, a Profession.hu karrierszakértője öntötte olvasmányos formába, *VigyázzÁllás!* című könyvében. Biztos kézzel, könnyedén segíti át az álláskeresés buktatóin az olvasókat.

Nincs haszontalan diploma

A legtöbb munkaadónak nem az számít, hogy valaki milyen diplomát szerzett, hanem az, hogy rendelkezik-e a munkavégzéshez szükséges készségekkel: képes-e csapatban dolgozni, eléggé talpraesett-e, illetve akar-e fejlődni, tanulni.

Meghívtak egyszer egy rádióműsorba, ahol arról kellett volna beszélnem, hogy a felesleges diplomáknak is van-e értéke a munkaerőpiacon. A beszélgetés alapja egy cikk volt, amelyben az író természetesen gazdasági szempontból vizsgálta a kérdést, így nem meglepő, hogy a tanárszakmát is idesorolták.

Folyamatosan az járt a fejemben, hogy létezik-e felesleges diploma? Most komolyan, mi lenne velünk tanárok nélkül? Vagy vegyészek, fizikusok, vendéglátósok és könyvtárosok nélkül? Ennyi erővel feltehetjük a kérdést, hogy miért kell a kommunikációs szakembereknek felsőfokú végzettség. Mire lehet jó egy nemzetközi kapcsolatok szakreferens diploma? Aki közgazdásznak tanul, tudja, hogy mit fog csinálni felsőfokú tanulmányai végeztével? És aki a cukrász, az autószerelő vagy az asztalos szakmát választja, valóban hivatásának fogja tekinteni egy életen át? Egyáltalán, van ma értéke bármely diplomának? Vagy biztos megélhetést jelent egy szakma a kezünkben? És mi van azzal a rengeteg emberi tapasztalattal, a személyes fejlődéssel, amit a három, négy, öt év alatt szerzünk? Egy általam mélyen tisztelt professzor azt mondta a nagy napon, amikor végre kezem-

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

2015/1

Pályaaorientáció,
Pályaválasztás

ajánló

ben tarthattam az áhított papírt, amelyért évekig tanultam, hogy ne várjunk túl sokat, mert az utazás csak most kezdődik. Mi döntjük el, hogy az útlevelünkkel merre indulunk, egyáltalán van-e bátorságunk utazni. Valóban, teljesen igaza volt. **Most már én is tudom, hogy a végzettség nem más, mint útlevél a munka világába. Ami önmagában nagyon kevés a boldoguláshoz, még inkább a boldogsághoz.**

A munkánk határoz meg minket, a siker és a boldogság fontos eleme a jó állás. Ha szeretjük, amit csinálunk, akkor észre sem vesszük, hogy az életünk nagy részét a munkahelyen töltjük. Nyolc éve személyzeti tanácsadóként dolgozom, és a jelöltek

„...motiváltság, a céltudatosság, a szorgalom, a munka iránti alázat, a kreativitás, a tanulási vágy.”

től minden interjú után megkérdezem: hogy sikerült? Ők általában azt válaszolják, hogy jól. Később pedig nagyon bántja őket, hogy mégsem őket választották, nem tudják, mit rontottak el.

Ahhoz, hogy megtaláljuk álmaink állását, azt a munkát, amit nekünk találtak ki, szerencse és tudatos tervezés is szükséges. Azért is született meg az álláskeresőknél szóló könyvem, hogy segítsék nekik.

A VagyazzÁllás! című kötet teljesen más szemléletet mutat meg, mint az eddigi álláskeresői tanácsadó könyvek: abban segít, hogy a munkaadók szemével lássák magukat a jelöltek, felkészüljenek az interjúkon várható helyzetekre. Az álláskereső egész területét felöleli: az önéletrajz, a motivációs levél, a telefonos interjú, a személyes találkozás, az interjú típusai mellett az is megtalálható a könyvben, hogy hogyan viselkedjünk, hogyan tartsuk kézben az álláskeresőt.

Az örök kérdés: hogyan válasszak pályát?

A felsőoktatásban a hallgatók nagy részének nincs olyan felmenője, akinek hasonló a szakmája, mint amit jelenleg ő tanul – derült ki a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola „Mire vágyik a főiskolás?” felméréséből. Ennek az lehet az egyik oka, hogy rettenően felgyorsult az új szakmák kialakulása. Pár éve még senki sem tudta, hogy mi fán terem például a social media manager vagy a digitális marketinges.

Most a legkeresettebb szakmák között informatikai területen a fejlesztőmérnököt, az informatikai tesztelőt, a rendszergazdát, az etikus hackert, az IT biztonsági szakértőt emelném ki. A gyártás-termelés szektorban a termelésvezető, termelésifolyamat-optimalizáló mérnök vagy karbantartó mérnökvagy PLC programozó, a minőségügyi mérnökök, a logisztikusok és a beszerzők a keresettek.

Pénzügyi területen könyvelőként, kontrollerként, könyvvizsgálóként és banki értékesítőként lehet könnyen elhelyezkedni, de ezek mellett a munkaadók rengeteg marketingest, értékesítőt, ügyfélszolgálati munkatársat és recepcióst keresnek. Ez a Profession.hu álláshirdetése alapján is látszik.

Nem tudjuk, mit hoz a jövő, kik lesznek mondjuk 10 év múlva a kelendő szakemberek a munkaerőpiacon, mert nagyon gyorsan fejlődik a világ, ezért is nagyon nehéz megmondani a fiataloknak, hogy mit is tanuljanak. A lényeg sokszor nem is az, hogy milyen szakon végez valaki, hanem hogy felkészül-e a nagybetűs életre, megvannak-e benne azok a kompetenciák, amelyekre a munkaadónak szüksége lehet. Az a fontos, hogy tanuljunk, és tudjuk, mi a célunk

Egy állás elnyerésekor a tanulmányok néha másodlagosak, azt nézik a munkáltatók, hogy a jelentkezőre jellemző-e a határozottság, az önállóság, a rugalmasság és a magabiztosság. Fontos a motiváltság, a céltudatosság, a szorgalom, a munka iránti alázat, a kreativitás, a tanulási vágy. Ha megfelelő a kommunikációs és az együttműködési készsége, kitartó, precíz, dinamikus, elszánt, proaktív ember, akkor nagy az esélye annak, hogy megkapja az állást. Emellett a szenvedély, a maximalizmus számít, és az, hogy csapatjátékos legyen.

A legtöbb frissdiplomásnak már van munkatapasztalata

A felsőoktatási hallgatók elég nagy hányada (egyes kutatások szerint a kétharmaduk) egyébként már dolgozik a tanulmányai mellett. A fiatalok hozzászoktak ahhoz, hogy a világ gyorsan változik, alkalmazkodtak hozzá, és a legtöbben a munkában is erre a pörgésre vágnak. Az elméletben tanultakat azonnal alkalmazni szeretnék egy munkahelyen.

A fiatal diplomások nagy részének már van munkatapasztalata – kötelező szakmai gyakorlat, diákmunka –, tehát nem üres lappal indulnak. Nagy előnye ez a bolognai képzési rendszernek, hiszen fél év gyakorlatot kell szerezniük.

Ha valaki a tanulmányai alatt már dolgozott, a diploma megszerzése után egyértelműen magasabb bérre számíthat. Például egy pályakezdő programozó bére átlagosan bruttó

MAGYAR
COACHSZEMLÉ

2015/1

Pályaválasztás

Pályaorientáció,

ajánló

250-300 ezer forint, ha az egyetemi évei alatt elkezdett dolgozni, akkor a fizetési igénye nettó 400 ezer is lehet. Ezt általában meg is kapja, mert már olyan kutatásokban, fejlesztésben vett részt, olyan gyakorlati tudást szerzett, amelyek értékesek a munkaadó szemében. Az ilyen fiatalokból lesznek az iparág vezető szakemberei, ha továbbra is fejlesztik tudásukat.

Tehát a tapasztalattal egyenesen arányos a várható fizetés is – ezt a Profession Services saját adatai is alátámasztják. A pályakezdők és a néhány éves tapasztalattal rendelkezők fizetése közötti különbség nem csekély! A fejlesztőmérnökök pályakezdőként havi 300 ezer bruttót kaphatnak átlagosan, 1-3 év alatt több mint egyharmadával emelkedik a fizetésük, 5 év után pedig megduplázódik. Ez nemcsak náluk van így, hanem a mérnökök, gazdasági szakemberek, ügyfélszolgálati munkatársak vagy a recepciósök esetében is.

Vannak munkaadók, amelyek azt is nézik, hogy melyik egyetemen végzett az álláskereső fiatal. A legtöbben a nagy múltú, neves intézményekről kikerült hallgatókat részesítik előnyben. A vállalkozások egyharmadánál viszont nem számít, ha egy kisebb főiskoláról érkezik a jelentkező. A Diplomás Pályakövetési Rendszer 2014-es felmérése szerint a nyelvtudás a legfontosabb kiválasztási szempont a pályakezdők esetében, a szakmai gyakorlat és az, hogy melyik képző intézményben végzett valaki.

Az sem mindegy, hol teljesíti a szakmai gyakorlatot egy fiatal. Például ha egy nagy multinál dolgozik fél éven keresztül heti 20 órában marketingesként vagy értékesítőként, akkor amikor „felnőtt állást” keres, bruttó 300 ezer forintot is elkérhet. Hiszen azonnal használható tudása van, és nem kell betanítani.

Ha tisztában vagyunk önmagunkkal, tudjuk, hogy mire vágyunk, nyitott szemmel járjuk az utunkat, nem is olyan nehéz az álláskereső – pályakezdőként sem. És lényegtelen, hogy milyen diplomát szereztünk, hiszen a tanulás érték. A megszerzett oklevél a kitartásunkat, szorgalmunkat és a céltudatosságunkat bizonyítja.

